

Bizar verhaal met fraaie balans tussen snedige spot en diepe ernst

Drogredenen, danig ontsporende logica en al of niet filosofische dialogen op het scherp van de snede vormen de intrigerende basis van de tweemansvoorstelling 'De nazi en de kapper', door Helmert Woudenberg gecondenseerd uit het gelijknamige boek van Edgar Hilsenrath.

- Henk van Gelder

Foto Stephan van Hesteren

Theater

De nazi en de kapper

Beer Muziektheater.

Gezien: 5/10 in Toneelschuur, Haarlem.

Tournee t/m 15/1.

Inl: viarudolphi.nl

••••

„De Führer had jullie door”, zegt de nazi tegen de joodse kapper met wie hij in de jaren dertig toch nog bevriend is. „Wij niet. De Führer wel.” Maar als de kapper hem vervolgens vraagt wát de Führer dan doorhad, raakt de nazi verstrikt in zijn redeneringen. Hij wauwelt iets over de wereldheerschappij, ontkent dat er sprake is van jaloezie en weet ten slotte hooguit nog te beweren dat het stadje waar ze wonen, „volkomen verjoodst” is. Van de 33.099 inwoners zijn er nu immers al 99 joods.

Drogredenen, danig ontsporende logica en al of niet filosofische dialogen op het scherp van de snede vormen de intrigerende basis van de tweemansvoorstelling *De nazi en de kapper*, door Helmert Woudenberg gecondenseerd uit het gelijknamige boek van Edgar Hilsenrath. Een scherpe satire is het resultaat. In een reeks compacte scènes, strak gemonteerd door regisseur Aike Dirkzwager, volgen we de absurde levensloop van de nazi die tot oorlogsmisdadiger uitgroeit en die na de oorlog zijn hachje tracht te redden door zich uit te geven voor zijn vooroorlogse joodse vriend. Waarbij hij zelfs een heldenrol te spelen krijgt bij de stichting van de staat Israël.

Lees ons interview met schrijver Edgar Hilsenrath: [‘Ik schrijf tegen het vergeten’](#)

Dat er allengs een balans ontstaat tussen de diepe ernst van de wereldgeschiedenis en de snedige spot van schrijver Hilsenrath, is mede te danken aan de twee acteurs: René Groothof als de nazi en René van ’t Hof als diverse tegenspelers – inclusief de kapper. Groothof begint ietwat karikaturaal, maar geeft de nazi gaandeweg een overtuigend soort ongemak mee. En intussen maakt Van ’t Hof wondermooie miniportretjes van de andere rollen. Samen vertellen ze een bizar, bijzonder verhaal.